

Sygn. akt II DO 74/20

POSTANOWIENIE

Dnia 5 sierpnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Przesławski

w sprawie sędziego Sądu Okręgowego w W. I. T.,
po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej na posiedzeniu niejawnym w dniu 28 lipca 2020 r. oraz 5 sierpnia 2020 roku, wniosku SSN P. N. z dnia 21 lipca 2020 roku w przedmiocie wyłączenia go ze składu orzekającego
na podstawie art. 42 § 1 kpk w zw. z art. 41 § 1 kpk w zw. z art. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych

postanowił:

**nie uwzględnić wniosku SSN P. N. o wyłączenie od orzekania
w sprawie o sygn. akt II DO 74/20**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 21 lipca 2020 r. Sędzia Sądu Najwyższego P. N. wniósł o wyłączenie go od orzekania w sprawie II DO 74/20.

W przedłożonym pisemnym oświadczeniu SSN P. N. wskazał, że w latach 90. ubiegłego wieku łączyła go z SSO I. T. znajomość zawodowa i koleżeńska, z uwagi na pracę w jednym Wydziale Sądu Rejonowego w W. Podniósł także, że SSO I. T. wypowiadał się publicznie na temat sędziów sądów powszechnych, którzy zostali powołani na stanowisko sędziego Sądy Najwyższego w Izbie Dyscyplinarnej, między innymi w kontekście tego, czy znani są mu oni osobiście. SSN P. N. podniósł, że wypowiadał się w ostatnim czasie publicznie w kontekście

sprawy SSO I. T., stwierdzając, że nie ma podstaw aby uznać, że orzeczenie zabezpieczające TSUE dotyczące Izby Dyscyplinarnej obejmuje swoim zakresem sprawy o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej.

Zarządzeniem z dnia 28 lipca 2020 roku zwrócono się do SSN P. N. o sprecyzowanie wskazanej we wniosku z dnia 21 lipca 2020 roku wypowiedzi publicznej, w której odniósł się do sprawy SSO I. T. w przedmiocie wyrażenia zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej.

Pismem z dnia 30 lipca 2020 roku SSN P. N. przedstawił wydruk ze strony internetowej (...).pl, na którym znajduje się wypowiedź SSN P. N.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 41 § 1 kpk sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Wątpliwość co do bezstronności sędziego musi mieć charakter obiektywny, uzasadniony okolicznościami konkretnego stanu faktycznego. Musi zatem zachodzić zewnętrzne, uzasadnione przekonanie, że bezstronność sędziego w danej sprawie jest wątpliwa czy zagrożona (zob. wyrok SN z dnia 17 października 2013 r., IV KK 182/13). W literaturze przedmiotu zasadnie zauważa się, że „wątpliwość co do bezstronności sędziego musi istnieć obiektywnie i poddawać się zewnętrznej weryfikacji oraz ocenie (post. SN z 11.1.2012 r., III KK 214/11, OSNKW 2012, Nr 4, poz. 40)” (D. Drajewicz [w:] *Kodeks postępowania karnego. Tom I–II. Komentarz*, red. D. Drajewicz, Legalis 2020).

Każdorazowo, sąd rozpoznający sprawę o wyłączenie sędziego od orzekania zobowiązany jest poddać analizie przesłanki warunkujące odwołanie się do instytucji określonej w art. 41 kpk. Sąd Najwyższy w swoim orzecznictwie wielokrotnie podkreślał, że „podstawą żądania wyłączenia sędziego na wniosek, są trwałe powiązania sędziego ze stroną albo jej pełnomocnikiem typu przyjaźń, wrogość, zbieżność lub rozbieżność interesów” (wyrok SN z dnia 25 lutego 2015 r., III KK 351/14; por. postanowienie SN z dnia 7 lipca 1972 r., I KR 12/72, OSNPG

1972, Nr 11, poz. 179; postanowienie SN z dnia 11 kwietnia 1980 r., sygn. akt VI KR 55/80, OSPIKA 1-2/1982, poz. 11; wyrok SN z dnia 17 maja 2007 r., V KK 105/06, Prok. i Pr.-wkł. 2007, Nr 12, poz. 13, s. 9). Ocena, czy *in concreto* mamy do czynienia z zachwianiem zasady bezstronności sędziego powinna być dokonywana z perspektywy postronnego, a więc zewnętrznego obserwatora.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, w ocenie Sądu Najwyższego wskazana przez wnioskodawcę okoliczność, że SSN P. N. ponad 20 lat temu znał się z SSO I. T. nie jest podstawą jego wyłączenia od rozpoznania sprawy o sygnaturze akt II DO 74/20. Przesądza o tym przede wszystkim upływ tak znacznego okresu czasu oraz brak informacji o kontynuowaniu przedmiotowej znajomości. Znajomość ta, jak wskazano we wniosku, miała swoje źródło w miejscu pełnienia służby sędziowskiej, tj. w jednym Wydziale Sądu Rejonowego w W.

Podkreślić należy również publiczne wypowiedzi SSN P. N. nie dotyczą konkretnie przedmiotu rozpoznawanej sprawy. Przedstawiony przez SSN P. N. artykuł dotyczy bowiem w ogólności działalności Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego w kontekście zabezpieczenia dokonanego przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Wobec tego, że w sprawie stwierdzono brak okoliczności wskazanych w art. 41 § 1 kpk postanowiono jak w części dyspozytywnej postanowienia.